ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 16.05.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

98.

Vládní nařízení

ze dne 26. dubna 1946,

kterým se provádí zákon ze dne 19. února 1946, č. 30 Sb., o nové úpravě československého práva v oboru nepřímých daní a státních finančních monopolů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 19. února 1946, č. 30 Sb., o nové úpravě československého práva v oboru nepřímých daní a státních finančních monopolů:

Daň z cukru.

§ 1.
(K § 1 zákona.)

(1) Syrupem k lidskému požívání nezpůsobilým ve smyslu § 1, odst. 1, č. 1 zákona se rozumějí toliko tmavě zbarvené a odporně chutnající zbytky z výroby řepového cukru, které obsahují na 100% sušiny (stupně Ballingovy ^{0}Bg) méně než 74% cukru všeho druhu (t.j., které vykazují kvocient čistoty méně než 74) a které mají více než 8% popele.

(2) Řepovým cukrem ve smyslu § 1, odst. 2 zákona se rozumějí nejenom sladidla získaná z řepy difusí, ale i jakýmkoli jiným způsobem.

(3) Za výrobu předmětů ve smyslu § 1, odst. 2 zákona se považuje na př. zpracování řepní moučky v pekárnách, cukrárnách a pivovarech. Za takové se však nepovažuje zpracování na kávové náhražky, pokud tu dojde k úplnému zkaramelisování cukru.

Daň z minerálních olejů.

§ 2.
(K § 14 zákona.)

(1) Veškeré záznamy a ohlášky pro vyskladňování minerálních olejů z rafinerií minerálních olejů, tedy jmenovitě ohlášky o vyskladnění podávané úřadům výběrčím i dozorčím, dále rejstříky ohlašovací a prodejní, jest používati vždy jen pro jednu z daňových sazeb uvedených v § 14 zákona; k snadnému rozlišování olejů buďtež zřetelně označovány takto:

a) jde-li o minerální oleje, jejichž hutnota nedosahuje 810 stupňů nebo o t. zv. tekutý pohonný plyn, písmenou A;

b) jde-li o minerální oleje o hutnotě 810 stupňů nebo vyšší a o viskositě do 3 stupňů E při 20 stupních C, písmenou B;

c) jde-li o minerální oleje o hutnotě 810 stupňů nebo vyšší a o viskositě nad 3 stupně E při 20 stupních C, písmenou C.

(2) V ohláškách o vyskladnění, označených písmenou B nebo C, jest vyznačiti v posledním sloupci, že jde o oleje hutnoty 810 stupňů nebo vyšší a o viskositě do 3 stupňů E, po případě o oleje o viskositě nad 3 stupně E.

(3) Určování viskosity minerálních olejů se děje způsobem, jejž určí ministr financí, jde-li o Slovensko v dohodě s pověřencem financí.

(4) Způsobem uvedeným v odstavci 1 jest označiti též záznamy o příjmu, záznam vzor 6 a záznamy o vyskladnění vzorků, předepsané pro rafinerie minerálních olejů.

(5) Označení písmenami podle předcházejících ustanovení buďtež provedena na prvé straně ohlášek nebo záznamů, a to na levé straně jejich horní části.

(6) Při uvádění jednotlivých položek rejstříků a záznamů nutno uvésti před každým číslem příslušné označení písmenem, na př. A/327, B/145 a C/262.

(7) Ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 20. července 1935, č. 166 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 12. dubna 1935, č. 78 Sb., jímž se mění některá ustanovení o spotřební dani z minerálních olejů, se zrušuje.
Daň z masa.

Všeobecná ustanovení (K §§ 40 - 42 zákona)

§ 3.

(1) Skotem se rozumějí krávy, býci, voli, mladý skot a telata všech plemen včetně buvolů.

(2) Ovcemi se rozumějí také berani, jehňata a skopci.

(3) Vepřovým bravem se rozumějí vepři všeho druhu, včetně prasnic, řezanců, kanců, běhounů a selat.

(4) Koňmi se rozumějí všechny druhy koní včetně hříbat.

§ 4.

(1) Úředním vážným zjišťujícím živou váhu zvířete před jeho poražením je osoba určená k vážení a k vedení záznamů o vážení zvířat; jméno vážného oznámí zaměstnavatel (správa veřejných jatek, obec) místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu, a to do 14 dnů po počátku účinnosti tohoto vládního nařízení, po případě do 8 dnů po ustanovení úředního vážného.

(2) Úřední vážný zjistí zvážením zvířete před poražením jeho živou váhu a potvrdí ji na ohlášce podané podle § 44, odst. 3 zákona. Byla-li uplatněná srážka pro kusy překrmené nebo přirážka pro kusy lačné uznána za přípustnou, zaznamená osoba, k tomu podle předpisů trhové organisace oprávněná, v ohlášce také tuto upravenou živou váhu zvířete.

(3) Srážku pro kusy překrmené nebo přirážku pro kusy lačné lze uznati, je-li přípustna podle předpisů trhové organisace o zjišťování překrmenosti nebo lačnosti jatečných zvířat.

§ 5.

Při dovozu z ciziny je základem daně buď váha nezpracovaného masa (včetně vnitřností) a syrového tuku nebo váha připravovaného masa či tuku, podle níž se má vyměřiti celní pohledávka.

§ 6.

(1) O nutné porážení zvířete jde tehdy, je-li obava, že zvíře uhyne před příchodem příslušného prohližitele nebo že maso ztratí podstatně na hodnotě zhoršením nemoci nebo je-li třeba zvíře pro nehodu ihned zabíti. Nutné poražení je třeba prokázati osvědčením veterináře o výsledku prohlídky masa.

(2) Při úředně nařízených poráženích nařizuje příslušný úřad poražení zvířete nákazou nemocného nebo z nákazy či z nakažení podezřelého za účelem utlumení nákazy. Tyto okolnosti musí býti osvědčeny dokladem vydaným úředním veterinářem o nařízeném usmrcení zvířete.

(3) Skutečnost, že maso uznané za způsobilé k lidskému požívání, pocházející z nutného nebo úředně nařízeného poražení zvířete, bylo dáno do nuceného výseku (maso podmíněně poživatelné nebo méně hodnotné), musí býti do 24 hodin po dokončení prohlídky masa písemně potvrzena příslušným veterinářem s uvedením váhy takového masa.

(4) Veterinář zjišťující váhu masa způsobilého k lidskému požívání, které pochází z nutného nebo úředně nařízeného poražení, může vzíti za podklad váhu již zjištěnou jiným úředním orgánem nebo, nebyla-li váha dříve zjištěna a nelze-li zvážení provésti, určí tuto váhu odhadem.

(5) Masem způsobilým k lidskému požívání se rozumí:

a) maso poživatelné (§ 6 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1941, č. 40 Sb. z r. 1942, o prohlídce masa),

b) podmíněně poživatelné maso (§ 8 vl. nař. č. 40/1942 Sb.) po předepsané úpravě,

c) maso méně hodnotné (§ 10 vl. nař. č. 40/1942 Sb.).

§ 7.

Domácím poražením se rozumějí všechna poražení vepřů a ovcí, která nejsou prováděna k živnostenským účelům a která jsou určena k samozásobování osob provádějících domácí poražení, jakož i příslušníků jejich domácnosti, po případě při společném stravování ke společnému stravování osazenstva závodu, strávníků, ústavu a pod., a jejichž provedení povoluje místní národní výbor (správní komise) podle předpisů ministerstva výživy.

§ 8.

(1) Za domácí porážení nepodléhající dani z masa podle § 41, odst. 5 zákona se považují jen taková porážení vepřů nebo ovcí, která vykonali nebo dali vykonati po předchozím schválení návrhu domácího poražení místním národním výborem (správní komisí):

a) samozásobitelé masem, kteří hospodaří na zemědělské půdě a jsou z toho důvodu podrobeni povinnosti platiti daň z obratu, pokud neprovozují také živnost řeznickou, uzenářskou nebo hostinskou,

b) samozásobitelé masem, zaměstnaní trvale v zemědělství a chovající vepře nebo ovce v mezích služební smlouvy, a to v obou případech pro spotřebu ve vlastní domácnosti, po případě u samozásobitelů skupiny písm. a) též pro spotřebu osob trvale nebo sezonně zaměstnaných v jejich zemědělském hospodářství.

(2) Porážení vepřů nebo ovcí, která vykonali nebo dali vykonati po předchozím schválení návrhu domácího poražení místním národním výborem (správní komisí) jiní samozásobitelé masem než ti, kteří jsou uvedeni v odstavci 1, jsou podrobena dani z masa.

§ 9.

Platebnou se rozumí peněžní ústav ustanovený podle předpisů trhové organisace k provádění plateb z koupě a prodeje jatečných zvířat a masa v obvodu přídělové úřadovny trhové organisace.
Daňové řízení.

(K §§ 43 - 48 zákona.)

§ 10.

(1) Při poražení zvířete, z něhož se platí daň podle živé váhy (§ 41, odst. 1 zákona), považuje se tržní uzávěrkový list zavedený trhovou organisací, po případě jiná listina zavedená trhovou organisací a nahrazující tržní uzávěrkový list (na příklad porážkový list), za ohlášku podanou poplatníkem podle § 44, odst. 3 zákona, obsahuje-li:

a) jméno (firmu) a bydliště (sídlo) poplatníkovo,

b) druh a živou váhu zvířete určeného k poražení,

c) údaj o tom, kdy a kde se poražení má provésti,

d) úhrnnou výši daně z masa.

(2) Dá-li vykonati poražení několik osob společně, ohlašuje je podle předchozího odstavce jedna z nich jménem a na účet všech zúčastněných.

(3) Byla-li uplatněná srážka pro kusy překrmené nebo přirážka pro kusy lačné uznána za přípustnou, dá poplatník zaznamenati na ohlášce kromě váhy zjištěné úředním vážným také váhu stanovenou po provedení srážky nebo přirážky a upraviti údaj o výši daně z masa.

(4) Ohláška podle odstavce 1 musí býti vlastnoručně podepsána poplatníkem, úředním vážným zjišťujícím živou váhu zvířete a osobou pověřenou podle předpisů trhové organisace k jejímu sepsání.

(5) Po ohlášení podle předchozích odstavců, avšak před provedením poražení zvířete, zaplatí poplatník u platebny daň z masa vypočtenou na ohlášce. Orgán pověřený platebnou přijetím daňové částky, přezkouší výpočet daně a shledá-li jej správným, potvrdí na ohlášce platbu daně. Není-li výpočet daňové částky správný, zařídí jeho opravu. Jeden stejnopis ohlášky zůstane u platebny v úschově po dobu dvou roků.

(6) Druhý stejnopis ohlášky převezme přídělová úřadovna do úschovy na dobu dvou roků.

§ 11.

(1) Při domácím poražení zvířete provedeném samozásobitelem masem uvedeným v § 8 považuje se návrh domácího poražení po jeho schválení za ohlášku podanou poplatníkem podle § 44, odst. 3 zákona, obsahuje-li:

a) jméno a bydliště poplatníkovo,

b) druh zvířete určeného k poražení,

c) údaj o tom, kdy a kde se poražení má provésti,

d) výši daně z masa, po případě okolnosti odůvodňující vynětí z povinnosti platiti tuto daň (§ 8, odst. 1).

(2) Ohláška podle odstavce 1 musí býti vlastnoručně podepsána poplatníkem a orgánem místního národního výboru (správní komise) pověřeným jejím vydáním.

(3) Po ohlášení podle předchozích odstavců, avšak před provedením poražení zvířete, zaplatí poplatník daň z masa daňovou známkou v hodnotě 90.- Kčs, hodlá-li poraziti vepře, nebo v hodnotě 45.- Kčs, hodlá-li poraziti ovci; známku nalepí na schválený návrh domácího poražení. Orgán místního národního výboru (správní komise) se přesvědčí, zda byla daň takto řádně zaplacena a znehodnotí daňovou známku otiskem úředního razítka. U samozásobitelů masem uvedených v § 8, odst. 1 přesvědčí se orgán místního národního výboru (správní komise), zda jsou splněny předpoklady pro vynětí z povinnosti platiti daň z masa a v kladném případě to potvrdí na ohlášce slovy „Nepodléhá dani z masa“ a uvedením svého jména.

(4) Místní národní výbor (správní komise) uschovává všechny ohlášky po dobu dvou roků.

§ 12.

(1) Při nutném nebo úředně nařízeném poražení zvířete, jehož držitel je povinen dodati maso z takového poražení na trh na jatečný dobytek nebo rozdělovně, považuje se tržní uzávěrkový list zavedený trhovou organisací, po případě jiná listina zavedená trhovou organisací a nahrazující tržní uzávěrkový list, spolu s osvědčením veterináře (§ 6, odst. 1 a 2) za ohlášku podle § 44, odst. 3 zákona, obsahuje-li:

a) jméno a bydliště poplatníkovo,

b) druh poraženého zvířete,

c) údaj o tom, kdy a kde nutné nebo úředně nařízené poražení bylo provedeno a z jaké příčiny,

d) váhu poživatelného masa, po případě váhu méně hodnotného nebo podmíněně poživatelného masa určeného do nuceného výseku,

e) dobu, kdy prohlídka masa byla provedena,

f) výši daně z masa.

(2) Ohláška podle předchozího odstavce musí býti vlastnoručně podepsána poplatníkem, osobou pověřenou podle předpisů trhové organisace k jejímu sepsání a veterinářem.

(3) Po ohlášení podle předchozích odstavců, nejpozději do 24 hodin po provedení prohlídky masa, zaplatí poplatník u platebny daň z masa vypočtenou na ohlášce. Orgán pověřený platebnou přijetím daňové částky, přezkouší výpočet daně a shledá-li jej správným, potvrdí na ohlášce zaplacení daně. Není-li výpočet daňové částky správný, zařídí jeho opravu. Jeden stejnopis ohlášky zůstane u platebny v úschově po dva roky.

(4) Druhý stejnopis ohlášky převezme přídělová úřadovna do úschovy na dobu dvou roků.

§ 13.

(1) Při nutném nebo úředně nařízeném poražení zvířete, provedeném samozásobitelem masem uvedeným v § 8, považuje se dodatečně podaný návrh domácího poražení po jeho schválení spolu s osvědčením veterináře (§ 6, odst. 1 a 2) za ohlášku podle § 44, odst. 3 zákona, obsahuje-li:

a) jméno a bydliště poplatníkovo,

b) druh poraženého zvířete,

c) údaj o tom, kdy a kde nutné nebo úředně nařízené poražení bylo provedeno a z jaké příčiny,

d) váhu poživatelného masa, po případě váhu masa méně hodnotného nebo podmíněně poživatelného,

e) dobu, kdy prohlídka masa byla provedena,

f) výši daně z masa, po případě okolnosti odůvodňující vynětí z povinnosti platiti tuto daň (§ 8, odst. 1).

(2) Ohláška podle odstavce 1 musí býti vlastnoručně podepsána poplatníkem, orgánem místního národního výboru (správní komise) pověřeným vydáním dodatečně schváleného návrhu domácího poražení a veterinářem.

(3) Po ohlášení podle předchozích odstavců, nejpozději do 24 hodin po provedení prohlídky masa, zaplatí poplatník daň z masa daňovými známkami v hodnotách odpovídajících výši daně. Daňové známky nalepí na schválený dodatečný návrh domácího poražení. Orgán místního národního výboru (správní komise) se přesvědčí, zda daň byla takto řádně zaplacena a znehodnotí daňové známky otiskem úředního razítka. Jde-li o samozásobitele uvedeného v § 8, odst. 1, přesvědčí se orgán místního národního výboru (správní komise), zda jsou splněny předpoklady pro vynětí z povinnosti platiti daň z masa a v kladném případě to potvrdí na ohlášce slovy „Nepodléhá dani z masa“ a uvedením svého jména.

(4) Všechny ohlášky uschovává místní národní výbor (správní komise) po dobu dvou roků.

§ 14.

Daň vybraná platebnami se odvádí podle směrnic vydaných ministerstvem financí.

§ 15.

(1) Vzory daňových známek v hodnotách 90.- Kčs, 45.- Kčs, 15.- Kčs, 7.50 Kčs a 1.50 Kčs jsou uvedeny v příloze tohoto vládního nařízení.

(2) Prodejem daňových známek se pověřují berní úřady. Místní národní výbor (správní komise) opatří si jich dostatečnou zásobu odpovídající místní potřebě, a to zakoupením u místně příslušného berního úřadu.

(3) Okresní finanční ředitelství může povoliti místnímu národnímu výboru (správní komisi) výměnu zkažených - již nepoužitelných -ještě neupotřebených daňových známek.

§ 16.

(1) Chovatelé zvířat, kteří obhospodařují role a louky a provozují zároveň živnost řeznickou, uzenářskou nebo hostinskou, nejsou povinni platiti paušál za daň z masa podle § 41, odst. 6 zákona.

(2) Ostatní chovatelé zvířat, kteří obhospodařují role a louky, jsou povinni platiti paušál za daň z masa podle § 41, odst. 6 zákona, pokud výměra obhospodařovaných jimi rolí a luk činí podle stavu dne 31. prosince kalendářního roku, za který se vyměří daň z obratu, alespoň 1 ha; k zlomkům hektaru se nepřihlíží.

(3) Paušál za daň z masa podle § 41, odst. 6 zákona se vyměřuje jako součást daně z obratu. Jest splatný najednou spolu se splátkou daně z obratu (§ 20, odst. 1 zákona ze dne 21. Února 1946, č. 31 Sb., o dani z obratu) za poslední kalendářní čtvrtletí. U zemědělců, u nichž dodávky a výkony provedené v zemědělství budou zdaněny podle vyhlášky ministra financí o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců (§ 19, odst. 8 zákona o dani z obratu), jest paušál za daň z masa splatný ve lhůtě, kterou stanoví vyhláška pro zaplacení paušalované daně z obratu.

(4) Jinak platí pro přiznání, placení, vyměřování, vymáhání a zajištění paušálu za daň z masa podle § 41, odst. 6 zákona, dále pro odvolání, pro stihání trestných činů a pro promlčení v oboru tohoto paušálu obdobně ustanovení o dani z obratu.

(5) Paušál za daň z masa podle § 41, odst. 6 zákona se po prvé vyměří za daňové období 1946 (§ 36, odst. 6 zákona o dani z obratu), a to sazbou, která činí 4.- Kčs z každého hektaru obhospodařovaných rolí a luk podle stavu dne 31. prosince 1946.

§ 17.

(1) Daň zaplacená vrátí se poplatníku buď zcela nebo zčásti, bylo-li veškeré maso nebo více než polovina váhy masa z poraženého zvířete pozastavena při zdravotní prohlídce masa a bylo-li jako nepoživatelné zabaveno. Z podnětu poplatníka vyhotoví veterinář, po případě prohližitel masa o prohlídce osvědčení s těmito údaji:

a) jméno a bydliště poplatníkovo, b) bližší označení poraženého zvířete, c) den prohlídky masa, d) váha nepoživatelného zabaveného masa. Bylo-li zabaveno veškeré maso z poraženého zvířete, budiž to v osvědčení výslovně uvedeno. Byla-li zabavena jen část masa, budiž uvedena také váha masa způsobilého k lidskému požívání, tedy i méně hodnotného a podmíněně poživatelného, určeného do nuceného výseku.

(2) Žádost o vrácení daně musí poplatník podati písemně do 14 dnů po poražení zvířete u místně příslušného okresního finančního ředitelství spolu s osvědčením veterináře o prohlídce masa vyhotoveným podle předchozího odstavce.

(3) Byla-li včas podaná žádost po jejím přezkoušení shledána odůvodněnou, vrátí se poplatníku daň zaplacená z poražení zvířete

a) v plné výši, bylo-li veškeré maso z poraženého zvířete prohlášeno za nepoživatelné,

b) v poměrné výši, byla-li více než polovina váhy veškerého masa z poraženého zvířete prohlášena za nepoživatelnou.

(4) V případě uvedeném v předchozím odstavci, písm. b) vrátí se část daně odpovídající poměru váhy zabaveného masa k váze masa, způsobilého k lidskému požívání.
Daňový dozor.

(K §§ 49-53 zákona.)

§ 18.

(1) Ohláška podle § 49, odst. 1 zákona má obsahovati tato data:

a) jméno (firma) podnikatele, po případě jeho odpovědného zástupce a sídlo podniku,

b) předmět podnikání,

c) popis provozních místností a vyznačení prostor porážkových, prodejních, skladních a výrobních,

d) den opovědi a vlastnoruční podpis podnikatele, po případě jeho odpovědného zástupce.

(2) Ohlášku podle předchozího odstavce jest podati trojmo písemně místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu dříve než podnik počne s provozem. Podniky již provozované podají ohlášku do 14 dnů po počátku účinnosti tohoto vládního nařízení.

(3) Podstatné změny v ohlášených údajích jest oznámiti do 3 dnů způsobem uvedeným v odstavci 2, prvé větě.

§ 19.

Úřední dozor podle tohoto nařízení nad masnými podniky a nad osobami, které vykonaly nebo daly vykonati domácí nebo nutné či úředně nařízené poražení zvířete, jež nebylo provedeno ve

veřejných jatkách, vykonávají úřady státní finanční správy, v prvé řadě orgánové důchodkových kontrolních úřadů.

Daň z vína, moštu a ovocných šťáv.

§ 20.
(K § 68 zákona.)

(1) Ohláška podniku musí obsahovati:

a) jméno výrobce (firmy) a jeho odpovědného zástupce, to jest osoby oprávněné dávati finančním úřadům závazné informace v době nepřítomnosti podnikatele,

b) sídlo výrobny (obec, ulice, číslo domu),

c) popis místností výrobních, skladních a prodejních a jejich jednoduchý plánek,

d) předmět výroby (druh vyráběných nápojů),

e) stručný popis výroby,

f) datum opovědi a podpis výrobce nebo jeho odpovědného zástupce.

(2) Podstatné změny ve stavu podle odstavce 1 ohlášeném nutno ohlásiti nejpozději následujícího dne po nastalé změně.

(3) Ohlášky i plánky je podati písemně trojmo u místně příslušného důchodkového kontrolního úřadu, který je potvrdí a jeden potvrzený stejnopis ohlášky a plánku vrátí výrobci, aby byly uloženy v podniku.

§ 21.
(K § 69 zákona.)

(1) Výrobce, kterému přísluší osvobození od daně podle § 63 zákona, jest povinen uvésti v ohlášce o výrobě, kolik surovin pochází z jeho vlastní úrody a jaké množství nápojů z ní bude vyrobeno. Ministr financí, jde-li o Slovensko v dohodě s pověřencem financí stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek lze připustiti u výrobců v ohlašovací povinnosti výjimky.

(2) Ohlašování podle §§ 68 a 69 zákona podléhá též přidávání cukru, lihovitých zápar, nezdaněného lihu a podobných příměsků k nápojům podle ustanovení zákona již zdaněným, děje-li se tak za účelem, aby množství nápojů bylo rozmnoženo anebo povaha jejich změněna na úkor státní pokladny proti stavu, za něhož byly zdaněny. Nehledě k důsledkům trestním podléhají nápoje takto získané dani podle § 56, č. 3 zákona.

§ 22.
(K § 70 zákona.)

(1) Výrobce nápojů od daně neosvobozených jest povinen vésti tyto záznamy:

a) záznam o výrobě a odbytu s těmito údaji: položka, den výroby, druh a množství použitých surovin, druh a množství získaných výrobků, prostory, kde budou výrobky tyto uloženy s případným údajem druhu skladních nádob. Ve výdajové části záznamu zapisovati jest každý jednotlivý výdej nápojů z podniku s údajem data vydání druhu a množství nápojů a plné adresy příjemce. Veškeré zápisy je prováděti chronologicky, a to v části výrobní ihned po ukončení výrobního úkonu, v části výdajové před výstupem zásilky z podniku. Každý zápis musí býti podepsán podnikatelem nebo jeho zástupcem;

b) sešit stvrzenek, který obsahuje juxtu, stvrzenku a kontrolní list stejného znění. Ze stvrzenky musí býti patrno přesné označení výrobce, datum vydání, druh a množství vydaných nápojů,

počet, druh a případné značky nádob, jakož i jméno a bydliště příjemcovo. Vzor sešitu stvrzenek vydá ministerstvo financí. Okresní finanční ředitelství může nařídit, aby juxty, stvrzenky a kontrolní listy byly opatřeny perforační značkou nebo razítkem dozorčího úřadu.

(2) Nepřesahuje-li výroba nápojů v podniku v jednom kalendářním roce 100 hl nápojů podléhajících ustanovením zákona, může výrobce vésti místo spojeného záznamu o výrobě a odbytu podle odstavce 1, písm. a) oddělené záznamy, při čemž záznam o odbytu jest zařídit na propisování tak, aby průpis nahrazoval daňovou stvrzenku. Vedení zvláštního sešitu stvrzenek v tomto případě odpadá.

(3) Ministr financí, jde-li o Slovensko v dohodě s pověřencem financí stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek lze u výrobců vinného moštu připustit výjimky z povinnosti vésti výrobní záznamy a vydávati daňové stvrzenky.

(4) Výrobce jest povinen uschovávati v podniku záznamy a doklady po dobu 6 roků ode dne jejich vyhotovení a předložiti je v této době kdykoliv k nahlédnutí dozorčím orgánům finanční správy na jejich výzvu. Příjemce nápojů jest povinen uschovávati stvrzenky po jeden rok po vyskladnění nápojů a je rovněž povinen předložiti je kdykoliv na výzvu dozorčím orgánům k nahlédnutí.

§ 23.
(K § 72 zákona.)

(1) Při zjišťování zásob zjistí se nejprve knihovní zásoba z uzavřeného záznamu o výrobě a odbytu. Poté se zjistí skutečná zásoba. Vyplyne-li při tom přebytek, zapíše se v záznamu o výrobě do příjmu.

(2) Je-li při zjišťování zásob nápojů uvedených v § 56, č. 2 a 3 zákona zjištěn schodek, zapíše se do vydání. Schodek nesmí přesahovati stanovené přípustné výtraty, které činí:

a) skladní výtraty nejvýše 0,5% měsíčně z celého příjmu dotyčného měsíce,

b) výtraty manipulační nejvýše 2% měsíčně, počítáno ze součtů příjmů a vydání v dotyčném měsíci po odečtení počáteční zásoby tohoto měsíce.

(3) Schodek nepřevyšující stanovené výtraty dani nepodléhá. Byl-li však zjištěn schodek přípustné výtraty převyšující, který nebyl výrobcem uspokojivě vysvětlen, budiž mu, bez újmy případného zavedení důchodkového trestního řízení, předepsána z něho úředním nálezem, proti němuž může podati námitky podle ustanovení § 52, odst. 9 zákona, připadající daň; výrobce je pak povinen zaplatit takto předepsanou daň do 3 dnů po doručení nálezu.

(4) O zjišťování zásob nápojů sepíše se úřední protokol trojmo, který budiž podepsán jak dozorčím úřadem, tak i podnikatelem nebo jeho zástupcem.

Daň z cigaretových papírků.

§ 24.
(K § 87 zákona.)

(1) Při zjišťování zásob platí přiměřeně ustanovení § 23, odst. 1, odst. 2, prvá věta a odst. 3 a 4.

(2) Schodek u surovin (cigaretového papíru) nesmí přesahovati 7% přijatého množství; u hotového zboží (cigaretových dutinek, papírků) není schodek přípustný.

Monopol výbušných látek.

§ 25.
(K § 92 zákona.)

Zrušuje se § 8 vládního nařízení ze dne 8. listopadu 1920, č. 615 Sb., kterým se provádí zákon z 15. července 1919, č. 414 Sb., o monopolu výbušných látek.

Monopol solní.

§ 26.
(K §§ 93 a 94 zákona.)

Čl. 3, odst. 1 vládního nařízení ze dne 9. září 1921, č. 327 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 326 Sb., jímž se mění některá ustanovení zákonů o solním monopolu, zní:

„Dobytčí sůl jest směsí 99.75% soli kuchyňské a 0.25% kysličníku železitého (caput mortuum). Ministerstvo financí se zmocňuje, aby vyhláškou v Úředním listě odlišně upravilo složení dobytčí soli.“

Účinnost.

§ 27.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

Lichner v. r.

Příloha k § 15
odst. 1 vl. nař. č. 98/1946 Sb.

Vzory daňových známek

Vzory daňových známek.

Rozměry: 36 mm výška, 27 mm šířka. Materiál: zvláštní kolkový papír.

Podtisk: celá spodní gumovaná plocha známky jest svisle linkována v barvě světle okrové.

Známka v hodnotě 90.— Kčs
(barva tisku: světle zelená)

Známka v hodnotě 45.— Kčs
(barva tisku: rumělkově červená)

Známka v hodnotě 15.— Kčs
(barva tisku: ultramarinově modrá)

Známka v hodnotě 7.50 Kčs
(barva tisku: temně hnědá)

Známka v hodnotě 1.50 Kčs
(barva tisku: oranžová

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.